

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/466/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514212533
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7514212533.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Petra Tutka v sporovej veci žalobcu: RC Service, s.r.o., IČO: 47 336 617, so sídlom Lazaretská 3/A, Bratislava, zast. GSH Legal, s.r.o., IČO: 47 232 544, so sídlom Lazaretská 3/A, Bratislava, proti žalovanému: K. C., L.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom G. X, J., Č. O., M. zaplatenie 39,51 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 17C/366/2014-16 z 27.1.2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa (ďalej len súd) vyhlásil, že súd (Okresný súd Košice-okolie) nemá právomoc na konanie o zaplatenie 39,51 € s prísl. Druhým výrokom konanie zastavil. Posledným výrokom rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vychádzal zo zistenia, že síce žaloba bola podaná 7.7.2014 a žiadalo sa ňou zaplatenie 39,51 € s prísl. ako neuhradenie cestovného, lebo žalovaný v čase kontroly (zistené pracovníkom Dopravný podnik mesta Prahy, a.s.) cestoval v ČR a nemal u seba platný cestovný lístok (Zápis o vykonanej prepravnej kontrole žalovaný vlastnoručne podpísal). S poukazom na čl. 5 ods.2 Nariadenia Rady (ES) č. 593/2008 zo 17.06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), ak nedošlo k voľbe rozhodného práva stranami pre zmluvu o preprave cestujúcich v súlade s druhým pododsekom, rozhodným právom je právny poriadok krajiny obvyklého pobytu cestujúceho za predpokladu, že buď miesto začatia, alebo miesto skončenia prepravy je v tejto krajine. Ak tieto požiadavky nie sú splnené, uplatňuje sa právny poriadok krajiny obvyklého pobytu prepravcu.

Súd ďalej citoval čl. 5 ods.2 Nariadenia Rady (Rím I), § 103 a § 104 ods.1 O.s.p. a dospel k záveru, že obvyklým pobytom prepravcu je Česká republika - Brno. Preto súd prvého stupňa nemá právomoc vo veci konať v Slovenskej republike. Právomoc vecne a miestne konať má konať príslušný okresný súd v Českej republike a výrok o trovách konania súd odôvodnil § 146 ods.1 písm.c/ O.s.p., zastavením konania.

Žalobca vo včas podanom odvolaní navrhol zrušiť uznesenie, pretože nie je vecne správne. Dôvod odvolania je podľa § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p., nesprávne právne posúdenie, bolo nesporné, že k neuhradeniu cestovného došlo v Brne v Českej republike na základe vykonanej kontroly cestovných dokladov. Súd nevzal do úvahy čl. 1 ods.1 Nar. Rím I, ktorý ustanovil pôsobnosť nariadenia: „Toto nariadenie sa uplatňuje na situácie, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov pri zmluvných záväzkoch v občianskych a obchodných veciach“. A čl. 1 ods.3 Nar. Rím I: „Toto nariadenie sa neuplatňuje na dôkazy a konanie bez toho, aby bol dotknutý čl. 18“.

Na základe vyššie uvedeného mali za to, že súd nesprávne právne posúdil vec, pretože právomoc a príslušnosť súdov v rámci medzinárodného práva nie je upravená Nariadením Rím I, ale Nariadením Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej ako „Nariadenie Brusel I“).

2. Uznesením zo 14.1.2016 sp.zn. 5Co/168/2015 odvolací súd vrátil spor súdu prvej inštancie s tým, že treba zistiť dokazovaním súdom prvej inštancie ohľadne trvalého pobytu žalovaného, či je aktuálne uvádzaný trvalý pobyt žalovaného prostredníctvom Registra obyvateľstva Slovenskej republiky, keďže z obsahu spisu nevyplývalo od 8.7.2013, či vôbec žalobca alebo súd zisťoval toto bydlisko žalovaného. Všeobecným súdom občana nie je totožnosť s obvyklým pobytom cestujúceho (žalovaného) a pritom ani Nariadenie Rady ES č. 593/2008 zo dňa 17.6.2008 v rozhodnom práve pre zmluvné záväzky podrobnejšie neurčilo, čo je obvyklým pobytom cestujúceho, a preto treba doplniť ohľadne pobytu žalovaného, či jeho obvyklý pobyt je totožný so zisteniami súdu prvej inštancie a až po tomto doplnení potom opätovne predložiť spor na vykonanie odvolacieho konania v lehote 40 dní.

3. Súd prvej inštancie jednoznačne doplnil dokazovanie a zo správy obce Veľká Ida (č.l. 35) ako aj zo správy Mestskej správy Košice - Dargovských hrdinov (č.l. 36 spisu) a napokon aj písomným oznámením svokry S. T., J. E. W. Č.. XXX sa nepochybné zistilo, že zať K. C. býva už v Č. O., E. J. XX XXX, A.. G.Á. X.

4. Odvolací súd postupom podľa § 385 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie a toto potvrdil podľa § 387 CSP ako zákonné a správne, lebo súd prvej inštancie zistil úplne skutkový stav veci, vec správne právne posúdil, keď Nariadenie Rady ES č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní o výkone rozsudku v občianskych a obchodných veciach (Nariadenie Brusel I.) upravuje, či je daná právomoc alebo nie je daná právomoc v tomto konaní o zaplatenie 39,51 € Slovenského súdu prvej inštancie a odvolací súd odkazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v uznesení súdu prvej inštancie.

5. Jednoznačne bolo zistené, že obvyklým pobytom prepravcu je Česká republika - Brno, preto aj súd prvej inštancie konzekventne postupoval podľa Nariadenia Rady ES, ide o neodstrániteľnú podmienku konania.

6. S poukazom na § 396 CSP stranám sporu sa nepriznali trovy odvolacieho konania.

7. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.